

faciei: q; ut d; p; 28°. Ventus aglo dissipat pluvias: et facies tristes linguā detrahentez
Ad tertium dō q; vtilitas q; ex detractione puenit: nō ē ex sc̄tione detrahētis: s; ex dī ordinatione q; ex qlibet malo elicit bonus: et iō nibilominus ē detractorib; resistendū: si cut et raptorib; vel opp̄ssorib; alioz: q; quis ex h; opp̄ssis uel spoliatis p; patientiā merituz crecat.

Einde cōsidera
Rādiū ē de susurratioe. **E**t circa hoc querunt duo p; vtrū susuratio sit peccatum distinctū a detractione. 2° quod horū sit graui.

Ad primū sic proce

dit. Vide q; susuratio nō sit peccatum distinctū a detractione. Dic. n. Fido. i liº ethimologiaz. Susurro de sono locutōis appellatur q; nō ī facie alicuī: s; ī aure logē detrahēdo s; log de altero detrahendo ad detractōem prinet. q; susuratio nō ē pctū distinctū a d̄tractione. **L**euit. 19°. d;. Nō eris criminatō nec susurro in pplis. s; criminatō idē v̄ eē qd̄ detractor. q; ēt susuratio a de:rac-tione nō differt. **E**ccl. 28°. d;. Susurro et bilinguis maledictū erit. s; bilinguis vide tur idē eē qd̄ detractor: q; detractorū ē dupli lingua log. alioz. s. in absentia. et aliter in p̄ntia. q; susurro idē ē qd̄ detractor. **S**ed ē qd̄ p; sup illud: susurroses detractores dicit glo. Susurrones int̄ amicos discordiam seminātes. detractores q; alioz bona negant vel minuūt. **N**o dicendum q; susurro et detractor in mā cōueniūt. et ēt ī fōra siue ī modo loquēdi: q; vterq; malū occulite de p̄ximō dic. pp̄ quā silitudinē interdū vñū p; alio ponit. **Q**uā Eccl. 5°. sup illud. Nō appeleris susurro. dicit glo. i. detractor. Differit at ī fine: q; detractor int̄edit denigrare famaz p̄ximi. vñ illa mala de p̄ximo p̄cipue pfert ex qd̄bus p̄xim⁹ infamari possit: uel saltē dimittit ei fama. susurro aut̄ intendit amicitiā separare ut p; p; glo. inducāt. At p; illud qd̄ d; p; 26°. Susurro subtracto iurgia conges-cunt. et iō susurro talia mala. pfert d; p̄xio q; p̄nit ī ipsū cōmonere aūm audientis: s; illid Eccl. 28°. Ut peccator turbabit amicos. et ī medio pacē h̄stū iūnit̄ iūniciatiā. **A**d

primū g; oī q; susurro ī q̄ptū dicit malū de alio dicit detrahere. **I**n h; tñ differt a detractor: q; nō intendit simplicē malū dicere. s; q; qd̄ sit illud qd̄ possit aīum vñi p̄turbare s; aliū: ēt si sit simplicē bonū. et tñ apparen-s malū ī q̄ptū displicet ei cui dicit. **A**d secū dū dō q; criminatō differt a susurro et a detractore: q; criminatō ē q; publice crimi-na alijs imponit uel accusando uel conuiti-ando: qd̄ nō p̄tinet ad detractōē et susurro-nez. **A**d tñ dō q; bilinguis p̄prie dicitur susurro. Cū. n. amicitia sit inter duos: nīt̄ susurro ex vtraq; p̄te amicitiā rūpere. et idō duab; linguis v̄t̄ ad duos. vñi dicens ma-lum de alio: pp̄ qd̄ d; Eccl. 28°. Susurro et bilinguis maledictus ē. Et subdit. Multos n. turbauit pacē h̄stēs.

Ad secundū sic pro

cedit. Vide q; detractio sit q̄ui p̄ctū q; su-suratio. Detractio cōsistit in h; q; aligs maledicit. s; detractor dicit de p̄xio ea q; sūt mala simplicē: q; ex talib; oris infamia uel diminuit fama. susurro at̄ nō curat diceſ nī si mala apparentia q; s. displicēt audienti. q; q̄ui p̄ctū ēt detractio q; susuratio. **P**. Quicq; aufert alicui famā: aufert ei nō solū vñi amicū: s; multos: q; intellectus vñi cuiusq; refugit amicitiā ifamiū psonarum. **U**nū ī quēda d; 2º palipo. 19°. Vis q; oderūt dñm amicitia iungēris. susuratio at̄ aufert vñi solū amicū. q̄ui q; p̄ctū ēt detractio q; susuratio. **P**. Jaco. 4°. d;. Qui detrahit sī suo detrahit legi. et p̄ cōns deo q; ē legisla-tor. et sic p̄ctū detractionis v̄ eē p̄ctū ī deus qd̄ ē q̄uissimū ut s; habitu ē. peccatum aut̄ su-suratioē est p̄ximū. q; p̄ctū detractionis est q̄ui q; p̄ctū susuratioē. **S**ed ē qd̄ dicit Eccl. 5°. denotatio pessima super bilinguez. susurro aut̄ odiū in amicitia et otumelia. **R**o dō q; sicut s; dictū est. peccatum ī pri-mū tanto ē graui. quāto p; ipsū nocumētūz proxio inferit. documentū at̄ tanto maius ē quāto malū ē bonū qd̄ tollit. **I**n cetera vñ ext̄iora bona p̄met̄ amicus. q; sine amicis nullus vñtere p̄t̄: ut p; p; p̄lm in 8º ethicoz. **Q**uā dicit Eccl. 6º. Amico fidelī nulla ē com-paratio: q; et optimā fama q; p̄ detractionem tollit ad h; maxime necia ē ut hō idoneū ad amicitiā habeat. et iō susurro ē mai⁹ p̄ct̄ q; detractio et q; otumelia: q; amic⁹ ē melior

Quoniam honor: et amari quod honorari: ut in 8° ethico
ru phis dicit. **A**d primū quod dicendum quod spes
et gütas pecti magis attendit ex fine quam ex malitia
obligo. et iō rōe finis susuratio est grauior quam
detractor: quoniam peiora dicat. **A**d secundū dicit
dō quod fama est dispositio ad amicitias: et infamia
ad inimicitias. dispositio autem deficit
ab eo ad quod dispositus. et iō ille quod opacum ad aliquod
quod est dispositum ad inimicitias: minus peccat
quam ille quod directe opacum ad inimicitias inducēdā.
Ad tertium dicendum quod ille qui detrahit frī
in attū videt detrahere legi iustum cōtēnit p̄
ceptū de dilectione p̄t. quod directus agit qui
amicitias distupere nitit. vñ b̄ p̄tēm in maxie
h̄ deū ē: quod de dilectione ē ut dī. Ioh 4. Et
propt̄ b̄ dī p̄. 6. Sex sūt quod odit dñs. et sep
tum detestat ḡia ei. et b̄ septimum ponit eū
quod semiat in frēs discordia.

Einde discide

Orandū ē de derisione. **E**t circa b̄ q̄ris duo. p̄ vtrū d̄
risio sit p̄tēm sp̄ale distinctū ab alijs pectis quibus per
ba nōumentū proxio infert. 2° vtrū deri
sio sit p̄tēm mortale.

Ad primū sic proce
ditur. Videat quod derisio nō sit sp̄ale p̄tēm ab
alijs pmissis distinctū. Subsanatio. n. vide
tur idē ēē quod d̄ derisio. s̄z subsanatio ad cō
tumeliam videt pertinere. quod derisio nō videt disti
guia cōtumelia. **P**. Nullus irridens nisi d̄
aliquod turpi et quod h̄o crabescit. huiusmodi at sunt
pecta quod si manifeste de aliquod dicuntur pertinet ad
cōtumeliam. si at occulte pertinet ad detractōes
sive susurrationē. quod derisio nō ē virtus a p̄e
missis distinctū. **P**. H̄omini pecta distinguuntur
sive nōumenta quod proximo inferunt: s̄z p̄ de
risione nō infert aliud nōumentum p̄xio quod
in honore vel fama vel detrimēto amicitie.
quod derisio nō ē p̄tēm distinctū a pmissis. **H**̄
z ē quod derisio sit ludo. vñ et illusio noīat. nul
lum autē pmissorum ludo agit: s̄z serio. quod deri
sio ab oīb̄ predictis differt. **P**. dō quod sic
s̄ dicitū ē. pecta vñ p̄cipue p̄sanda sive fin
intenione p̄ferentis. et iō fin diuersa quod ḡis ī
redit h̄ alii loquēs h̄modi pecta distinguuntur.
Sicut autē alijs cōvitiando intendit cōviti
ati honorē dep̄mē: et detrahēdo dimiuere fa
mā: et susurro do tollē amicitia: ita ēt irridē

do alijs intēdit quod ille quod irridens erubescat.
et quod in finis ē distinctus ab alijs: iō est p̄tēz deri
sionis distinguuntur a pmissis pectis. **A**d p̄mū
quod d̄ subsanatio et irrisio cōveniunt in fine.
iz differunt in modo: quod irrisio sit ore. i. verbo et ca
chinnis subsanatio autē nōalo rugato: ut dicit
glō. sup illud ps. Qui habitat in celis irridebit
eos. **L**alis autē differentia nō difficit spēm.
vtrūq; tñ differt a cōtumelia: sicut erubescē
tia a dehonoratōe. **E**st. n. erubescētia timor
dehonoratōis sicut Damas. dicit. **A**d secū
duz dō quod de opere virtuoso alijs apud alios
et reverentia mereat et fama. et apud seipsum
bone conscientia gloria: sive illud. 2° ad Cor. p.
Honor nra h̄ est testimonium conscientiae nrae. vñ et
eo de actu turpi. i. virtuoso: apud alios quidē
tolles hoīs honor et fama. et ad h̄ cōtumelio
sive et detractōes turpia de alio dicuntur. apud se
ipsū autē turpia quod h̄ dicuntur alijs p̄dūt conscientiae
gloria quod quāda cōfusione et erubescētia. et ad
b̄ turpia dīc derisor. et sic p̄z quod derisor cōcat
cu p̄dictus virtus et mā differt at in fine. **A**d
tertiū dō quod securitas conscientiae et ges illi magnū
bonū ē: sive illud p̄. 15. Secura mēs quod in
ge cōvitiū. et iō quod conscientiam alicuius igeat h̄o
fundendo ipsū: aliquod sp̄ale nōumentū in
fert. vñ derisio ē p̄tēm sp̄ale.

Ad secundū sic pro
cedit. Videat quod derisio nō possit esse peccatum
mortale. **D**e. n. p̄tēm mortale h̄riat caritati.
iz derisio nō videt h̄riare caritati. agit. n. lu
co quoniam iter amicos. vnde et delusio noīat.
quod derisio nō potest ē p̄tēm mortale. **P**. De
rīo illa vñ ēē maxia quod sit in iuriā dei. iz nō
derisio quod ēgit in iuriā dei ē p̄tēz mortale. alio
quin quoniam recidivaret in aliquod p̄tēz veniale
de quod penituit. peccaret mortaliter. dicit. n. Ia
do. quod derisor est et nō penitens quod ad h̄ agit tñ
quod penitet. filius et sequeret quod oīs filiatio ēē
p̄tēm mortale: quod sicut Gregorius dīc in moralib;
Per strictionē ligē simulator et deridet equū
et hōdem iustū et a cōsōrē. i. deu. quod derisio nō
ē p̄tēm mortale. **P**. Contumelia et detrac
tio videt ēē ḡuia pecta quod derisor: quod maius ē
facē aliquod serio quod ioco. s̄z nō oīs detractō et
contumelia ē p̄tēm mortale. quod multo minore
derisio. **H**̄z ē quod dī p̄. 5. Ipse deridet illu
sores: s̄z deridere dei ē etiamē punire p̄ pecto
mortali: ut p̄z quod id quod dī p̄. Qui habitat in
celis irridebit eos. quod derisio ē p̄tēm mortale